

Czytania: Iz 29,17-24; Ps 27,1,4,13-14; Aklamacja; Ewangelia Mt 9,27-31

W pierwszym czytaniu Izajasz opisuje jak będzie rzeczywistość czasach mesjańskich, kiedy przyjdzie mesjasz i Bóg będzie królował. Najbardziej zatwardziali i głusi na słowo Boże, otworzą się i będą chcieli przyjąć je. Niewidomi, w przerośni, błądzący w mroku i ciemności, niedostrzegający Bożego działania, zaczną je dostrzegać. Wszyscy będą radowali się z poznania Boga, Jego dzieł, Jego dobroci, poznania Jego miłości i miłosierdzia. Pan Bóg odmieni los ludzi i nie będzie już tyranów, szyderców, tych co szukają okazji do uczynienia komuś coś złego. Nie będzie namawiania do grzechu, nikt nie będzie krzywdzony przez sądy. Bóg jest tym który szuka człowieka, chce go wybawić od zła, w które często człowiek z własnej winy wchodzi. Bóg nas odkupił przez Jezusa Chrystusa, abyśmy się stali rzeczywiście Jego dziećmi i oddawali Jemu chwałę. Ludzie szukający Boga, chociaż duchem błądzący, zdobędą wewnętrzną mądrość, poznają sercem Boga, a wątpiący zdobędą przekonujące pouczenie. To poznanie Boga przyszło w Jezusie Chrystusie. Jezus nam to objawił i On pouczył nas o Ojcu. On przypomniał nam, że należy żyć miłością, kochać Pana Boga i bliźniego, bo to jest jedyne rozwiązanie albo remedium na zło.

Jezus w Ewangelii uzdrawia dwóch niewidomych, ale aby być uzdrowionym, trzeba mieć wiarę w Jezusa. Dlatego pyta ich: „Wierzycie, że mogę to uczynić?”. To nie cuda mają doprowadzić nas do wiary, ale Jezus uświadamia nam, że tam, gdzie jest wiara, tam są i cuda. Tam gdzie jest wiara, tam dokonują się cuda.

Prośmy dla nas o wiarę i ufność w to, że Pan Bóg jest tym, który do nas przychodzi i nas wybawia i ratuje. Niech On będzie dla nas zawsze światłem, które oświecila nasze życiowe ścieżki i naszym obrońcą.

o. Wiesław Jonczyk SJ